

הדר פרק שני עירובין

מספרת הש"ס

תורה או רשותם
 1. יוצר ישראל נגיד ליל
 ויאמר אם בנתן תנתן את
 העם הזה בידך ותורממי
 את עלייתך
 במדבר כב
 2. יש בוטה במקורות
 קרב ולשון חכם
 מפרק: משלי יב כ
 3. ותחללה את אל
 עמי בעשלי שערם
 ובחוותיהם? קדם להמא
 נפשות
 תומגה ולחיות נפשות
 אשר לא תדריהם
 בברכה לעם
 יחזקאל יט
 כב:

גלוון השם
גמורא ולודגנו שברו על
יוריה. עיין מכנסילין דף
מג ע"ז מוקפתה ב"ס ו'
ונעתקות ד"ש" ד"ה"
מא"ר קראה "בו" וע"ז
נשכעה תפלתם.
מולן דן ב' ע"ז מוקפתה
בכל קמ"ל. עניין

מוספַּך ר'שׁ י'

א אמר אפילו עבר
בְּאַמְרָתָךְ וְאַמְרָתָךְ

מפניו. כך צמי: אין מעדין מצאה
האולגון, השמו של הולגון צדקה לויינו
רשותי לעודור עליון ולסידין סס: אפאלגון
אלאגון אלכרי יוכן עוגרי דרכיס.
מדללה צלה ליא נלה' קעלגורי למילגלוינו
לטחוקיניאו צקוקת פיטין צל נכליס
סריגן עוגרי דרכיס נכליס קן:
אframio אן גני. טהרת הקפה ריטה:
מושט גאנטה. כגן סכתם לימייכ
טונת גאנטה נגנרט: זה אעמוג. נלה'
העלגער: לפומלע אן זו. מענות
שר גאנט: אנד זימר מנטשיעס גו:
וילוין דיין סטלענתקי טוה ומיכר עטַּי
טוה יאס ציומל מלכיעס: לילוין
העלגער לאו גוורת ברבר: יומנו גרב
בלגן מושולגיני וויברגן
בר אפי' מצאה מצאה
חק אפיקו כתוב בהו
איזיתמא ר' חנינא מאוי
ראREAL נדר וגוי⁶ אמר
שינוי כל שהוא מאיפיגן
אמר רבבה בר אבונה
די רבייעות אבל שתה
שדריך טוורתו ושינה
מפניה היין והנתנא
וכב על החומר והורה
ה רבי אילעאי מהלך
יריך אמר לו אילעאי
מצוא נכרי אחד אמר
בלגן מושולגיני וויברגן

ה שמה' מבנאי שמוני
ישראל מעולם אמר לו
נו שכון בן גמליאל
ברבים למדנו באורה
מעבירין על האוכליין
רוב עובי דרכיהם
ברי אחר הפסח מותר
זובי בא אחד לישראל
כלום שתינו רביעית
בן גמליאן סכל גמלו' למל

ונטב מוח פגון גורגן צ'ה גע
וואטעה. קאנדר נדל' ל'הו' דודקו.
לטמַה גַּם מִקְיָסִים לֵיה וְקִיָּה פַּתְח
דקְהַמֵּר לֵיה הַלְוֹן יְדוֹעַ שְׁקָרֶל
לְדָבָר וּוְיָצֵב מִתְחָה קְהַמָּה עֲלֵינוּ כְּלָוֶת
סִימָּה נְוָלָר וְתָמָר לֵיה מְהֻץ גַּם:
הַגָּנוּ לְפָנָן כְּלָמִים מִלְּפָאָה. צְמַמְּלִיאָה
לוֹ נְדָרוֹ: פְּסִינָן אַיִן מַעֲכִירִין עַלְיכָן.
הַלְוֹן וּנוֹלְזָן חַותָּן לְלִיכָּה נְמִינִיתָק
לְכַפְּסִים: וְאַפְּסִינָן גַּם עַדְזָן. כְּפָסִים:
דַּאֲקָן גַּהֲרִיאָה. פְּמִינָה לְמַס נְעַשָּׂות
כְּפָסִים מְדֻבָּלִים קְהַמָּה לְמַלְיָה וְכֵלָה קְהַמָּר
נְבִיטָה בְּצַבְּלֵל פִּיְמָתִי לְמַס צְנוּמִים
לְכָן בְּצַבְּלֵן חַילְלָנָה לְמַטְבִּיחָה
בְּמַן עַמִּי סְקִיעָן עַוְצָות בְּזָן כְּפָסִים
לְגַבְּיָה סְכָעָן לְהַמְּעוֹת לְמַת עַמִּי:
יכּוֹנְגִי

בראשונה ז"א אמר ר' יוחנן מאן דאמר אין פותחין בחרומה ^ד ר' אמר רבנן חכמים מרפאין כל החומרה רואין לדוקרו בחורב ר' אמר מר ואין מעבירין על האוכלין אמר רבנן ז"א שנא אלא בדורות הראשונים שבנות ישראל פרוצות שם אבל בדורות האחרונים שבנות ישראל אמר ליה רב אשי שלימין מעבירין פתיתין אין מעבירין אמר ר' אמר עבדן והכתיב ^ז ותחלנה אותו אל עמי בשולי שעריהם בגיןrhoו אמר רב ששת משום רבינו אלעדר בן עזריה יובל

סמסטרך ועוג בספינן סקס בלאק קומפני קלטנטה;

שבוון רבן גמליאל ברוח הקדרש. מע"ס סתiya סס ו' רגיל
בוחומם כלהלמיין נפלך צי' דלמוכת (ק"ה, י"ה) ממן
המלהין סקס סקס מגנמי גול מכל מוקס חעיב לא' קווינ' צורו
תקודס ותקודס ולסוף צדמות (ק"כ): במלל לא' יפה כוונת אשליט

בעל בנכסי אשתו ר
עימקיא ורוחה רב פפא
אמר רב נחמן בר יי
תפלין ואמר רב חנין
קראה דכתיב וידר יי
רמי בר אבא דרך מיל
את היין אמר רב נחמן
לא שנו אלא ששתה
ויתר מרבעית כל שב
משברתו ודרכ מיל
ספוקם געטן זומע זעלן קילו
הומו סלט זומע זקער זעלן קילו
היילס זעלן ען אס כמאו:
שזהולכין אח רוב עובי
דרבים. לדפלייך
בקוניגסבורג מלון צלי יהה נלענאי
לבככליניסטו דהמאקיניסטו זומוקט פטן צעל
גאליס לודז' זונז'ילס דעליטס ניכלאס
האס דהס קרייז מאוין צעל טרולען
סיטא מומאל ער עט פיע זומעל האפקט
סיטא זטמונע דיטרולען יט זומעל דהאל
ספוקם געטן:

ולמדנו שמדובר של עכוז אחד. הפסח מותר בהנאה. אחריתו נזקק לוגינוס באלג'ה ושם בוגר

אחריו מצא גלוסקין טול גלוסקין מן הדרק לו מבנאי טול גלוסקין לו ר' אילעאי אמר לו מעריות של בורגינן כלום הוכיר רבנן לאו באותה שענה לברוח הקורש ושלשה נספחים כפלך כל שען (ך-כ). ומיין

שעה למדנו שאן ולמדנו שהולכין אח' ולמדנו י' שחמץ של בהנאה בון שהגען על נדרו אמר לו שהענין לא יתאפשר כי סבכ נא ר' ג' אלה דר' לי' כטב' ערך נטול עטוף

ין האיטלק אמר לו ויהי
עד שיפרג יננו ומילוי
שהגע לסולמא של צהוב
דצור ^ט יורד ר' ג' מן
והתיר לו נדרו והרבה
שעה למדו שרבינו
ולמדנו שיבור אל יורד
את היין ולמדנו ^ו ה ש'

רוכב ולא מהלך ולא
 מיהת שלשה מיליון
 דמשבר טפי והאמור ר' אבוח לא שנו אלא
 שתה יותר מרובעיה
 ושנה משברתו רוכב
 להבי לרמי בר אבא נ' איני והאמור ^ו רב נח
 מהלך בין עופר ובין
 למאן אמרו פותחין
 רבה בר בר הוה אמר
² יש בותה כמדרורות
 אלא שלשון חכמים
 וחנן מושם רבינו שמעון
 ישראל פרוצות בכשות
 בכשפים מעבירין התנא
 לר' אשוי ואפתחיתן לא
 ובפתחותיהם לחתם דשקלוי

ב' – בצלמתו מהמיין עלי' דלן פטחין ליא' צמלה מכם דלאין כבכל פטחין צמלטה מסאלו דלחטן לך' וחל' ליא' נצ' עילך ולבא קפכבר לי' פטחין צמלטה מפלס ר'ם פטחין צמלטה סיינו צהילין זו צעדים נדר (๖๖) ואילין ליא' גאכ' וו'ג' סכ' לי' פטחין לאטיל נלדי' נגון שוחמל לו הי' צאו עארה צי' הלא ציפי'יסון וכדפמא נפחים נלדי' צמיה' נמיה' נמיה' נפחים נלדי': **בל' הבותה דראי'**

ט א ב מ"י פ"ה מ"ל
כ"ה מתקדש פלכלה ס
ופ"ז מסלכות מפללה
פלכלה (?) קמג עזין ז
לנמהין ק טו"ע ח"ס סימן
ט טמיון ב'

רב ניסים גאון
אל קשיא היה מאנין דמאו
ווחדרן ברורה והוא בכאן
אמרין און פותחן ברוטה.
וליה וווניג. רב אשי רוב
אילען פותחן פולק עליו אמר
פוטחן ברוטה. ואיתה
במבלשת נדרים בפרק
ארבעה נדרים התויר
חכמי.

רַבִּינוֹ חָנָנָאֵל